

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/265/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616200342
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7616200342.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. M. 7, Z., zast. JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou, so sídlom Zimná 62, Spišská Nová Ves, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 13C/10/2016-67 zo 17.1.2017 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300050740 zo dňa 5.9.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Posledným výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 99,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300050740 z 5.9.2012 (ďalej tiež „dohoda“) uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom je neplatná. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavreli dňa 5.9.2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300050740 (ďalej tiež „zmluva o úvere“ alebo len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1.500,- € žalobcovi, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť spolu s poskytnutým úverom a úrokmi vo výške 3.698,40 €, v mesačných splátkach po 77,05 €, pri RPMN vo výške 68,51 %, že súčasne s uvedenou zmluvou došlo k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, v zmysle ktorej žalobca súhlasil s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky žalovaného zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok z jeho mzdy vo výške 77,05 €. Ďalej dôvodil, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná a svojim obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jeho neprospech ako spotrebiteľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy musí vedieť, pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Za neprípustné považoval navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku a jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa považoval ustanovenia dohody, podľa ktorých ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka vykonaná v nasledujúcom mesiaci zvýšená nad dohodnutú sumu. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy odôvodnil

žalobca skutočnosťou, že každým dňom jeho dlh neprimerane narastá, čo by viedlo k nezákonnému a neprimeranému ukračovaniu jeho majetku.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 37 ods. 1, § 39 § 52 ods. 1, 2, 3, 4 § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a žalobou uplatnený nárok považoval za opodstatnený, poukazujúc na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že v danom prípade žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení tým, že žalovaný reálne uskutočňoval zabezpečovací prostriedok - dohodu o zrážkach zo mzdy, čím dochádza bez akéhokoľvek rozhodnutia súdu k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, a zmeny tohto stavu sa žalobca iným spôsobom ako žalobou na súde domôcť nemôže. Dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná a svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. V prvom rade musí obsahovať presne označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje, avšak predmetná dohoda takéto jednoznačné vymedzenie pohľadávky neobsahuje a umožňuje veriteľovi svojvoľne určiť výšku dlhu (úveru, odplaty za úver, zmluvných pokút a ďalších nákladov) bez akejkolvek súdnej kontroly a takýmto spôsobom mimosúdne postihnúť majetok dlžníka. Súd prvej inštancie poukázal aj na ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. účinné od 1.5.2014 a uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru a tiež nebolo preukázané, že žalobca bol poučený o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Z uvedených dôvodov dohodu o zrážkach zo mzdy súd vyhodnotil za neprijateľnú, a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

4. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CS a žalobcovi, vzhľadom na jeho celkový úspech v konaní, priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní od platenia súdnych poplatkov oslobodený v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok vo výške 99,50 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP. V odvolaní namietal predovšetkým proti postupu súdu prvej inštancie, ktorý na posudzovanie otázky platnosti dohody o zrážkach zo mzdy použil ust. § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. účinné od 1.5.2014, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dňa 5.9.2012. Podľa názoru žalovaného súd svojím postupom porušil zákaz retroaktívneho pôsobenia ustanovení zákona. Mal za to, že pokiaľ pre dotknuté ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. chýba úprava časovej pôsobnosti, dané ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1.5.2014. K záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky je neurčité pre neuvedenie jej výšky uviedol, že záver súdu o neurčitosti právneho úkonu vyžaduje, aby mu predchádzalo použitie ust. § 35 ods. 2 OZ. Súd nemôže vysloviť, že právny úkon je neurčitý bez toho, aby nevykonal výklad právneho úkonu v zmysle uvedeného ustanovenia. Zdôraznil, že označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu, je z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávku nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávneného a povinného, a z hľadiska právneho vzťahu zabezpečovanej pohľadávky. Zároveň žalovaný namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo sa týka jeho záverov o nutnosti uviesť výšku pohľadávky už v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Z rozsudku nevyplýva žiadny zákonný dôvod pre vyslovenie neplatnosti celej dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný ďalej vytkol súdu prvej inštancie, že sa vôbec nezaoberal obsahom daného ustanovenia a príslušnej právnej úpravy, ktorá predstavuje objektívnu hranicu pre výšku zrážky zo mzdy (§ 551 OZ).

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, prípadné zmluvné pokuty, náklady, ktoré žalovanému vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne jeho ďalšie pohľadávky voči žalobcovi, ktoré do budúca vzniknú, vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, je neurčité, a preto neplatné. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy

musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. V dohode o zrážkach zo mzdy suma 1.500,- € je uvedená len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Za neurčité považuje žalobca aj zmluvné dojednanie týkajúce sa výšky splátok, podľa ktorého ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Ide o jednostranné neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitostí dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Neurčitosť zmluvného dojednaní o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Žalobca ďalej poukázal na absenciu obligatórnych náležitostí v zmluve o revolvingovom úvere vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (tzv. odvolacia replika) opätovne poukázal na to, že žalobca svoj nárok uplatňuje na základe nesprávnej právnej kvalifikácie, konkrétne ust. § 5a zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré je v danej veci neprípustné a vylúčené. K námietke žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná v zmysle § 37 ods. 1 OZ z dôvodu neurčitosti, pretože neobsahuje presné označenie zabezpečenej pohľadávky a uvedenie jej výšky, uviedol, že uvedenie výšky pohľadávky v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je v zmysle právnej úpravy, a ani v zmysle všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu potrebné. Podľa názoru žalovaného v podstate vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, čo platí aj pri iných spôsoboch zabezpečenia.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.4.2018 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. dv. 215/2. posch., po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní, sa stotožňuje so správnymi skutkovými závermi i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, lebo súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov sporových strán vyplynuli a vyšli za konania najavo, a neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, v jeho hodnotení dôkazov nie je logický rozpor a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasl. CSP. Súd na zistený skutkový stav aplikoval správne zákonné ustanovenia, ktoré aj správne vyložil a vyvodil zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach sporových strán.

11. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzavretá medzi sporovými stranami dňa 5.9.2012 za účelom zabezpečenia uspokojenia pohľadávky žalovaného z uzavretej úverovej zmluvy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou štandardných zmluvných podmienok v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o zmluvnú podmienku neprijateľnú, uzavretú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a s právom Európskej únie (Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), i ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorú zákon

sankcionuje neplatnosťou, a preto žalobca ako spotrebiteľ ňou nie je viazaný (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

12. Skutočnosti a námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov a svojej obrany, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových a právnych záverov, na ktorých je rozhodnutie založené. Na zdôraznenie vecnej správnosti preskúmaného rozsudku i k odvolacím námietkam žalovaného možno doplniť, že v ust. § 53 ods. 1 OZ zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ). Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudky Océano Group Editorial a Salvat Editores C- 240/98 až C-244/98, Elisa Maria Mostaza Claro C- 168/05, Pannon GSM Zrt. C- 243/08 a Asturcom C- 40/08 a ďalšie), v ktorej sa zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady (ES) č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené (navrhnuté) vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah, a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán článok 6 ods. 1 smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza systém ochrany zavedený smernicou, pritom odôvodňujú povinnosť vnútroštátneho súdu ex offio (z úradnej moci) posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, a taktiež povinnosť súdu zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS).

13. Je preto nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či dohodu o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľnú (nekalú) zmluvnú podmienku v úverovej zmluve uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom, ktorý pri uzavretí zmluvy aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne mal postavenie spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 ods. 4 OZ a § 2 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na všetky zákonné kritériá súd správne považoval úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom (spotrebiteľom) a žalovaným dňa 5.9.2012 za zmluvu spotrebiteľskú (o spotrebiteľskom úvere), a uplatnený nárok v právnom vzťahu založenom touto zmluvou správne posúdil podľa relevantných právnych noriem v oblasti spotrebiteľského práva.

14. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať uspokojenie pohľadávok žalovaného z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor pre postihnutie majetku žalobcu, a to vymáhaním okrem (nad rámec) dlžnej sumy istiny úveru a zákonných nárokov (príslušenstva) - aj tých plnení v jeho prospech, ktoré sa zakladajú na prípadných neprijateľných podmienkach uvedených v spotrebiteľskej zmluve, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v ust. § 551 OZ sa totiž od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka (jeho zamestnávateľovi), keď na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne uspokojuje vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pričom nie je vylúčené, že takto by platiteľ mzdy dlžníka mohol realizovať (zraziť z jeho mzdy) aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie

na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po (ex off) preskúmaní súdom, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady (ES) č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

15. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnúť aj na tú skutočnosť, že dlžník zrážky zo svojej mzdy (napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah) nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť; z tohto dôvodu moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku žalobcu, a to vrátane plnení z prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Možno preto opakovane zhrnúť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v neprospech žalobcu a je v rozpore s ust. § 53 OZ, a preto už z tohto dôvodu je neplatná. Správnosť uvedených úvah možno oprieť aj o závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pôsobiacej pri Ministerstve spravodlivosti zo dňa 21.1.2011 (pod č. 8636/2010-110.8, bod 9), podľa ktorých dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s ust. § 53 OZ. Nastúpený trend ochrany spotrebiteľa v uvedených prípadoch podporil aj zákonodarca zavedením nového ust. § 5a ods. 1 písm. a/ do zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 1.5.2014, v zmysle ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

16. So zreteľom na uvedené skutočnosti neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené v odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi stranami dňa 5.9.2012 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a tým aj absolútne neplatnú v zmysle ust. § 53 OZ.

17. Nedôvodná je i námietka žalovaného, že súd neuviedol dostatočné dôvody, na základe ktorých dospel k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako celku. Napadnutý rozsudok (jeho odôvodnenie) spĺňa zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP tak z formálneho, ako aj z obsahového hľadiska, keďže súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne uviedol v odôvodnení rozsudku rozhodujúce skutkové zistenia i právne závery, ku ktorým dospel po úplnom a správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov, výstižne a presvedčivo ich zdôvodnil a vysvetlil svoju úvahu zo všetkých relevantných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy, pri aplikácii (a dôslednom výklade) relevantných ustanovení právnych predpisov, ktoré použil, preto napadnutý rozsudok nemožno považovať za nepreskúmateľný.

18. Keďže žalovaným uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku o veci samej (§ 387 ods. 1, 2 CSP), ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, preto má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).